

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt VI. Ex Hieronymo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

CAPVT V.

Ex Cypriano.

DI VVS Cyprianus in libro de exhortatione martyrij, sic ad martyrium Christiani hominis animum confirmat, vt dicat nullam esse excusationem ei pro se non patienti, cum sit Christus pro nobis passus. Et rursum, quia sit ille passus pro peccatis alienis, multo magis pro suis vnumquemque pati oportere: quid aliud insinuans, quam martyres Christianos hoc differre à martyrum principe Christo, quòd hic pro peccatis alienis passus sit, illi verò pro suis peccatis torqueantur? In sexto quoque Machabæorum martyre non solum virtutem, sed etiam humilitatem prædicandam esse ostendit: quòd nihil sibi vindicavit, nec confessionis suæ honorem superbis vocibus ventilarit; sed peccatis suis potiùs adscripserit, quòd persecutionem à Rege pateretur. Quid verò idem paulo post? nempe id quod in cõtrariam possit cogitationem abducere. illic enim filios martyres propter sua peccata punitos significare viderur. At subiungit tamẽ, omnium matrem, quæ nobis Christi Ecclesiam adumbravit, non ita iudicasse. Admirabilis, inquit, mater, quæ nec sexus infirmitate fracta, nec multiplici orbitate commota, morientes liberos spectauit libenter, nec pœnas illas pignorum, sed & glorias computauit.

*Idem libro 4.
epistolarum,
epistola 6. ad
plebem Thibari consist.*

*Lib. 2. Mach.
cap. 7.*

CAPVT VI.

Ex Hieronymo.

DI VVS Hieronymus in epistola ad Rusticum, cuius exordium, Quòd ignotus ad ignotum, & cetera: cum docere vellet, necessariam omnibus esse penitentiam; quia nemo vitam ageret sine peccato; de beato quoque Iob exemplum attexit eiusmodi verbis:

h h   bis;

bis: Et Iob, inquit, qui iustus & immaculatus, ac sine querela, in principio voluminis sui describitur, postea & Dei sermone, & confessione sui, peccator arguitur.

- Cap. 38.* sic ille. Ac Dei quidem sermone peccator arguitur, cum ei dicitur: Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis? & rursum: Nunquid irritum facies iudicium meum, & condemnabis me, ut tu iustificeris? Sui vero confessione; quia respondens Iob Domino, dixit: Qui leuiter locutus sum, respondere quid possum? manum meam ponam super os meum. Vnum locutus sum, quod vniquam non dixissem; & alterum, quibus ultra non addam. Ac iterum: Ideo, inquit, insipienter locutus sum, & quae ultra modum excederent scientiam meam. Idcirco ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in fauilla & cinere. haec beati viri humilis, & proculdubio vera confessio. Et quamuis quid illud vnum & alterum sit, definiri pro certo, aegre possit, tamen cum hoc illi Dei sermone impingatur, quod eum condemnarit, ut seipsum iustificaret; ad ea videtur esse respiciendum, quod se a Deo sine causa significarit attritum; & si peccata eius appenderetur in statera, praeponderaturam esse afflictionem, quam patiebatur, & in star arenae maris, grauiorem deprehendendam. Et rursum: Saltem, inquit, nunc intelligite; quia Deus non aequo iudicio afflixerit me. Et iterum: Haec passus sum absque iniquitate manus meae, cum habere mundas ad Deum preces. Quod si haec sunt, quae & Dei sermone, & ipsius Iob confessione, sunt reprehensa, in hisque vir tantus peccator agnoscitur, iuxta beatum Hieronymum: non ergo passus est grauiora quam suis peccatis merebatur; non sine causa ergo afflictus est; nec sine culpa, quia non absque iniquitate manus suae. Atqui Hieronymus idem in vita Paulae, siue ex ipsius, siue ex sua persona, de illo ipso Propheta sic scripsit: Iob, inquit, nisi certasset & vicisset in praelio, non

acce-

accepisset coronam iustitiæ, nec audisset à Domino:
 Putas me aliter locutum tibi, quam vt appareres iu-
 stus? Et adiungit: Beati dicuntur in Euangelio qui per-
 secutionem patiuntur propter iustitiam. Secura sit
 conscientia, quòd non propter peccata patiamur; &
 afflictio in seculo, materia præmiorum est. In ea quo-
 que epistola quam ad Castrutium scribit, consolans vt
 oculorum cæcitatem ferret leuius, Obsecro, inquit, ne
 imbecillitatem corporis quam sustines, de peccato tibi
 existimes euenisse; quod quidem & Apostoli suspicã-
 tes de eo qui natus erat cæcus ex vtero, interrogantésq.
 Dominum Saluatorem, Iste peccauit, an parentes eius
 vt cæcus nasceretur? audiunt, Neque hic peccauit, ne-
 que parentes eius, sed vt manifestentur opera Dei. Hic
 tamen ipse Hieronymus ad Cyprianum presbyterum
 scribens, atque illum explanans Psalmi versiculum,
 Quoniam omnes dies nostri defecerunt, & in ira tua
 defecimus; breuitatem humanæ vitæ, quotidianumq.
 defectum, quo sensim ad interitum properamus, ad-
 scribit iræ Dei atque sententiæ illi: In quacunque die
 comederis, morte morieris. Quæ sententia, inquit,
 Dei adhuc perseuerat & viuit in nobis. Atque hoc ille
 ira dixit, secutus diuum Cyprianum ex Sermone De
 Patientia. Si ergo huius sententiæ vigore morimur, &
 ad mortem, vt malorum extremum, varia corporum
 imbecillitate deuoluimur; quomodo non de peccato
 & mors & cæcitas omnisque imbecillitas corporis hu-
 mani descendit? In ea quoque epistola quæ est ad Pau-
 lam, de obitu Blefillæ, Consideremus, inquit, quid
 ethicus ille Psalmus sonet: Iustus es Domine, & rectum
 iudicium tuum. hoc non potest dicere, nisi ille qui ad
 vniuersa quæ patitur, magnificat Dñm, & suo merito
 impurius, in aduersis de eius clemètia gloriatur. Quod
 si ira est, quo pacto igitur Castrutio dicitur, ne de pec-
 cato sibi cæcitatē euenisse putet, si debuit id suo merito
 imputare?